

- 3) Manufacturing Support & Procurement Kala Naft Co., Tehran pokrywa, poza własnymi kosztami, koszty poniesione przez Radę Unii Europejskiej zarówno w postępowaniu w pierwszej instancji, jak i w postępowaniu odwoławczym.
- 4) Komisja Europejska pokrywa własne koszty zarówno w postępowaniu w pierwszej instancji jak i w postępowaniu odwoławczym.

(¹) Dz.U. C 287 z 22.9.2012.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 21 listopada 2013 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez First-tier Tribunal (Tax Chamber) — Zjednoczone Królestwo) — Dixons Retail plc przeciwko Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

(Sprawa C-494/12) (¹)

(Dyrektywa 2006/112/WE — Podatek od wartości dodanej — Dostawa towarów — Pojęcie — Oszukańcze użycie karty bankowej)

(2014/C 39/11)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

First-tier Tribunal (Tax Chamber)

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Dixons Retail plc

Strona pozwana: Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — First-tier Tribunal (Tax Chamber) — Wykładnia art. 14 ust. 1 i art. 73 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 347, s. 1) — Pojęcie „dostawa towarów” — Dostawa w wyniku zakupu dokonanego poprzez nieuprawnione i oszukańcze posłużenie się kartą kredytową

Sentencja

Artykuły 2 pkt 1, art. 5 ust. 1 i art. 11 część A ust. 1 lit. a) szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku, a także art. 2 ust. 1 lit. a), art. 14 ust. 1 i art. 73 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej powinny być interpretowane w ten sposób, że w okoliczno-

ściach takich jak okoliczności sprawy głównej fizyczne wydanie towarów nabywcy, który w oszukańczy sposób posługuje się kartą bankową jako środkiem płatniczym, stanowi „dostawę towarów” w rozumieniu rzeczonych art. 2 pkt 1, art. 5 ust. 1, art. 2 ust. 1 lit. a) i art. 14 ust. 1 oraz że w ramach takiego wydania zapłata dokonana przez osobę trzecią na podstawie umowy zawartej przez tę osobę z dostawcą tych towarów, na podstawie której zobowiązuje się ona do zapłaty temu dostawcy za towary sprzedane przez niego nabywcom posługującym się taką kartą jako środkiem płatniczym, stanowi „świadczenie wzajemne” w rozumieniu rzeczonych art. 11 część A ust. 1 lit. a) i art. 73.

(¹) Dz.U. C 26 z 26.1.2013.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden (Niderlandy) w dniu 21 listopada 2013 r. — Staatssecretaris van Financiën przeciwko Fiscale eenheid X NV cs

(Sprawa C-595/13)

(2014/C 39/12)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Hoge Raad der Nederlanden

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca skargę kasacyjną: Staatssecretaris van Financiën

Druga strona postępowania: Fiscale eenheid X NV cs

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 13 część B lit. d) pkt 6 szóstej dyrektywy (VAT) (¹) należy interpretować w ten sposób, że spółkę utworzoną przez więcej niż jednego inwestora wyłącznie w celu zainwestowania zgromadzonego majątku w nieruchomości należy uznać za specjalny fundusz inwestycyjny w rozumieniu tego przepisu?
- 2) W przypadku udzielenia na pytanie pierwsze odpowiedzi twierdzącej: czy art. 13 część B lit. d) pkt 6 szóstej dyrektywy (VAT) należy interpretować w ten sposób, że pojęcie „zarządzanie” należy rozumieć jako obejmujące również powierzona przez spółkę osobie trzeciej faktyczną eksploatację nieruchomości należących do spółki?

(¹) Szósta dyrektywa Rady z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku (Dz.U. L 145, s. 1)